

ΟΔΗΓΙΑ 2006/32/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Απριλίου 2006

για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (2),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης (3),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Εντός της Κοινότητας υφίσταται η ανάγκη βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, κατά την τελική χρήση, διαχείρισης της ζήτησης ενέργειας και προώθησης της παραγωγής ανανεώσιμης ενέργειας, επειδή είναι σχετικώς περιορισμένες οι δυνατότητες, βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα, κάθε άλλης επιρροής στους όρους του ενεργειακού εφοδιασμού και στις συνθήκες διανομής, είτε με αύξηση της δυναμικότητας είτε με βελτίωση της μεταφοράς και διανομής. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία συμβάλλει στη βελτίωση της ασφαλείας εφοδιασμού.
- (2) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση θα συμβάλει επίσης στη μείωση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας, στον περιορισμό των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου και συνεπώς στην πρόληψη των επικινδύνων μεταβολών του κλίματος. Οι εκπομπές αυτές συνεχίζουν να αυξάνονται, έτσι ώστε καθίσταται όλο και πιο δύσκολη η

εκ πλήρωση των δεσμεύσεων που αναλήφθηκαν στο Κιότο. Οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες του ενεργειακού τομέα προκαλούν το 78 % των εκπομπών θερμοκηπιακών αερίων της Κοινότητας. Το έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, το οποίο θέσπισε η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (4), προβλέπει περαιτέρω μειώσεις που απαιτούνται για να επιτευχθεί ο μακροπρόθεσμος στόχος της σύμβασης-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή κλίματος, που συνίσταται στη σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων θερμοκηπιακών αερίων στην ατμόσφαιρα σε επίπεδο το οποίο θα απέτρεπε την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρέμβαση στο κλίμα. Ως εκ τούτου, απαιτούνται συγκεκριμένες πολιτικές και μέτρα.

- (3) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση θα καταστήσει δυνατή την εκμετάλλευση του εξοικονομούμενου ενεργειακού κόστους με οικονομικά αποτελεσματικό τρόπο. Τα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εξοικονόμηση ενέργειας, βοηθώντας έτσι την Κοινότητα να μειώσει την εξάρτησή της από τις εισαγωγές ενέργειας. Επιπλέον, η στροφή προς τεχνολογίες με καλύτερη ενεργειακή απόδοση μπορεί να ενισχύσει την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα της Κοινότητας, όπως υπογραμμίζεται στη στρατηγική της Λισσαβόνας.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της πρώτης φάσης του ευρωπαϊκού προγράμματος για την αλλαγή κλίματος, προβλέπει οδηγία για τη διαχείριση της ζήτησης ενέργειας ως ένα από τα πρωτεύοντα μέτρα σχετικά με την αλλαγή του κλίματος που θα έπρεπε να ληφθεί σε κοινοτικό επίπεδο.
- (5) Η παρούσα οδηγία συνάδει με την οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (5), και με την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (6), που προβλέπει τη δυνατότητα της αξιοποίησης της ενεργειακής απόδοσης και της διαχείρισης της ζήτησης εναλλακτικά, αντί της αύξησης του εφοδιασμού, και για την προστασία του περιβάλλοντος, δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα στις αρχές των κρατών μελών, μεταξύ άλλων, να προκηρύσσουν διαγωνισμούς για νέα δυναμικότητα ή να επιλέγουν την ενεργειακή απόδοση και μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, συμπεριλαμβανομένων συστημάτων για «λευκά πιστοποιητικά».

(1) ΕΕ C 120 της 20.5.2005, σ. 115.

(2) ΕΕ C 318 της 22.12.2004, σ. 19.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Ιουνίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2005 (ΕΕ C 275 E της 8.11.2005, σ. 19) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 2006.

(4) ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.

(5) ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/85/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 236 της 7.7.2004, σ. 10).

(6) ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 57.

- (6) Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 3 της οδηγίας 2003/54/EK, το οποίο απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι όλοι οι οικιακοί πελάτες και, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνουν σκόπιμο τα κράτη μέλη, οι μικρές επιχειρήσεις, απολαμβάνουν της καθολικής υπηρεσίας, δηλαδή του δικαιώματος να προμηθεύονται ηλεκτρική ενέργεια συγκεκριμένης ποιότητας εντός του εδάφους τους σε λογικές, εύκολα και άμεσα συγκρίσιμες και διαφανείς τιμές.
- (7) Στόχος της παρούσας οδηγίας δεν είναι, συνεπώς, μόνο η περαιτέρω στήριξη της προσφοράς στην παροχή υπηρεσιών στον τομέα της ενέργειας, αλλά και η δημιουργία ισχυρότερων κινήτρων για τη ζήτηση. Για το λόγο αυτόν, ο δημόσιος τομέας σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δώσει το καλό παράδειγμα όσον αφορά τις επενδύσεις, τη συντήρηση και τα άλλα έξοδα για εξοπλισμό που χρησιμοποιεί ενέργεια, τις υπηρεσίες που σχετίζονται με την ενέργεια καθώς και άλλα μέτρα που αποσκοπούν στην ενεργειακή απόδοση. Συνεπώς, ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να παροτρυνθεί να ενσωματώνει μελήματα της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις επενδύσεις του, τις λογιστικές απόσβεσης και στους προϋπολογισμούς λειτουργίας. Επιπλέον, ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να καταβάλει προσπάθεια να χρησιμοποιήσει κριτήρια ενεργειακής απόδοσης στις διαδικασίες προκήρυξης διαγωνισμών για δημόσιες προμήθειες, πρακτική επιτρεπόμενη κατά την οδηγία 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽¹⁾, και την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών⁽²⁾, η αρχή της οποίας επιβεβαιώθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002 με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση C-513/99⁽³⁾. Δεδομένου ότι οι διοικητικές δομές διαφέρουν πολύ στα κράτη μέλη, τα διάφορα είδη μέτρων που μπορεί να λάβει ο δημόσιος τομέας θα πρέπει να λαμβάνονται στο κατάλληλο εθνικό, περιφερειακό ή/και τοπικό επίπεδο.
- (8) Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους ο δημόσιος τομέας μπορεί να διαδραματίσει τον υποδειγματικό του ρόλο: πέραν των εφαρμοστέων μέτρων που απαριθμούνται στα παραρτήματα III και VI, ο δημόσιος τομέας μπορεί επί παραδείγματι να ξεκινήσει πιλοτικά προγράμματα ενεργειακής απόδοσης και να παράσχει κίνητρα για συμπεριφορά των εργαζομένων που θα ευνοεί την ενεργειακή απόδοση. Προκειμένου να επιτευχθεί το επιθυμητό πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα, ορισμένες εκ των ενεργειών αυτών θα έπρεπε να κοινοποιηθούν με αποτελεσματικό τρόπο στους μεμονωμένους πολίτες ή/και στις επιχειρήσεις, δίνοντας έμφαση στα οφέλη από άποψη κόστους.
- (9) Η απελευθέρωση των αγορών λιανικής για τους τελικούς πελάτες ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, άνθρακα και λιγνίτη, θέρμανσης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα και τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, έχουν σχεδόν παντού επιφέρει βελτίωση της απόδοσης και χαμηλότερο κόστος στην παραγωγή, τη μετατροπή και τη διανομή της ενέργειας. Η απελευθέρωση αυτή δεν επέφερε σημαντικό ανταγωνισμό που να βασίζεται σε προϊόντα και υπηρεσίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση από πλευράς ζήτησης.
- (10) Με το ψήφισμά του της 7ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την ενεργειακή απόδοση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα⁽⁴⁾, το Συμβούλιο τάχθηκε υπέρ του στόχου να βελτιωθεί σε όλη την Κοινότητα η ενεργειακή ένταση της τελικής κατανάλωσης κατά μία επιπλέον ποσοστιαία μονάδα ετησίως έως το έτος 2010.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ως εκ τούτου, να υιοθετήσουν εθνικούς ενδεικτικούς στόχους για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και να εξασφαλίσουν την περαιτέρω μεγέθυνση και τη βιωσιμότητα της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, συμβάλλοντας στην υλοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Η θέσπιση, από τα κράτη μέλη, εθνικών ενδεικτικών στόχων για την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση, προσφέρει ουσιαστική συνέργεια με άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, οι οποίες, όταν εφαρμοσθούν, θα συμβάλλουν στην επίτευξη των εθνικών αυτών στόχων.
- (12) Η παρούσα οδηγία επιβάλλει στα κράτη μέλη να αναλάβουν δράση και η επίτευξη των στόχων της εξαρτάται από τις επιπτώσεις των δράσεων αυτών στους τελικούς καταναλωτές ενέργειας. Όθεν, το τελικό αποτέλεσμα των δράσεων των κρατών μελών εξαρτάται από πολλούς εξωτερικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη συμπεριφορά των καταναλωτών όσον αφορά τη χρήση της ενέργειας και την προθυμία τους να χρησιμοποιούν μεθόδους και συσκευές εξοικονόμησης ενέργειας. Συνεπώς, μολονότι τα κράτη μέλη δεσμεύονται να καταβάλλουν προσπάθεια για την επίτευξη του στόχου του 9 %, ο εθνικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας είναι από τη φύση του ενδεικτικός και δεν περιλαμβάνει νομικώς εκτελεστή υποχρέωση των κρατών μελών να τον επιτύχουν.
- (13) Υπενθυμίζεται ότι στην προσπάθεια να επιτύχουν τον εθνικό τους ενδεικτικό στόχο, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να θέσουν στον εαυτό τους στόχο υψηλότερο του 9 %.
- (14) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης θα αυξηθεί με την ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών σε όλα τα επίπεδα, περιλαμβανομένου ιδίως του δημόσιου τομέα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταγράψουν τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας και να επανεξετάσουν τα αποτελέσματά τους στο μέτρο του δυνατού, στο πλαίσιο σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση.
- (15) Όταν επιδιώκεται βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, βάσει των αλλαγών στην τεχνολογία, τη συμπεριφορά ή/και την οικονομία, θα πρέπει να αποφεύγονται σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και να τηρούνται οι κοινωνικές προτεραιότητες.

(1) ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2083/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 333 της 20.12.2005, σ. 28).

(2) ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2083/2005.

(3) Υπόθεση C-513/99, Concordia Bus Finland Oy Ab, πρώην Stagecoach Finland Oy Ab κατά Helsingin kaupunki και HKL-Bussiliikenne (Συλλογή 2002, σ. I-7213).

(4) ΕΕ C 394 της 17.12.1998, σ. 1.

- (16) Η χρηματοδότηση της προσφοράς και το κόστος της ζήτησης διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για τις υπηρεσίες στον τομέα της ενέργειας. Η δημιουργία ταμείων που θα επιδοτούν την εφαρμογή των προγραμμάτων και άλλων μέτρων ενεργειακής απόδοσης και θα ενισχύουν την ανάπτυξη της αγοράς για την παροχή υπηρεσιών στον τομέα της ενέργειας συνιστά, επομένως, σημαντικό εργαλείο για την αρχική, χωρίς διακρίσεις, χρηματοδότηση σε μια τέτοια αγορά.
- (17) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την αύξηση της διάθεσης και της ζήτησης ενεργειακών υπηρεσιών ή με άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
- (18) Προκειμένου να αποδώσουν οι δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας σε ορισμένα τμήματα της αγοράς, στα οποία εν γένει δεν πωλούνται στο εμπόριο ενεργειακοί έλεγχοι, όπως τα νοικοκυριά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των ελέγχων αυτών.
- (19) Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000 συμπεριλαμβάνουν, ως τομέα προτεραιότητας για δράση, την προώθηση των ενεργειακών υπηρεσιών με την κατάρτιση κοινοτικής στρατηγικής με σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.
- (20) Οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας μπορούν να βελτιώσουν την ενεργειακή απόδοση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εφόσον προσφέρονται στην αγορά ενεργειακές υπηρεσίες που περιλαμβάνουν αποτελεσματική τελική χρήση, όπως εσωτερική θερμική άνεση, ζεστό νερό για οικιακή κατανάλωση, ψύξη, κατασκευή προϊόντων, φωτισμό και κινητήρια ισχύ. Η μεγιστοποίηση του κέρδους για τους διανομείς ενέργειας, τους διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, συσχετίζεται με τον τρόπο αυτό στενότερα με την πώληση ενεργειακών υπηρεσιών σε όσους το δυνατόν περισσότερους πελάτες αντί της πώλησης όσο το δυνατόν περισσότερης ενέργειας σε κάθε μεμονωμένο πελάτη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες για την αποφυγή οποιασδήποτε στρέβλωσης του ανταγωνισμού στον τομέα αυτό, προκειμένου να διασφαλίζονται ισότιμοι όροι μεταξύ όλων των παρόχων υπηρεσιών ενέργειας: μπορούν, ωστόσο, να αναθέσουν το καθήκον αυτό στον εθνικό ρυθμιστή.
- (21) Λαμβάνοντας πλήρως υπόψη την εθνική οργάνωση των συντελεστών της αγοράς στον τομέα της ενέργειας και προκειμένου να διευκολύνουν την εφαρμογή ενεργειακών υπηρεσιών και των μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή είτε να καταστήσουν υποχρεωτική για τους διανομείς ενέργειας ή για τους διαχειριστές συστημάτων διανομής ή για τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, ή εάν χρειάζεται, για δύο ή για όλους αυτούς τους συντελεστές της αγοράς, την προσφορά τέτοιων υπηρεσιών και τη συμμετοχή στα μέτρα αυτά.
- (22) Η χρήση χρηματοδοτικών διευκολύνσεων από τρίτους αποτελεί καινοτόμο πρακτική που θα πρέπει να ενθαρρυνθεί. Με τις διευκολύνσεις αυτές, ο δικαιούχος αποφεύγει επενδυτικές δαπάνες χρησιμοποιώντας μέρος της οικονομικής αξίας των εξοικονομήσεων ενέργειας που προκύπτουν από επενδύσεις τρίτου για την αποπληρωμή του επενδυτικού κόστους και των τόκων του τρίτου.
- (23) Προκειμένου να καταστούν τα τιμολόγια και οι λοιπές ρυθμίσεις για την ενέργεια μέσω δικτύου ευνοϊκότερα στην ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση, θα πρέπει να εξαλειφθούν τα αδικαιολόγητα κίνητρα με βάση τον όγκο της κατανάλωσης.
- (24) Η προώθηση της αγοράς για ενεργειακές υπηρεσίες μπορεί να επιτευχθεί με διάφορα μέσα, περιλαμβανομένων των μη δημοσιονομικών.
- (25) Οι ενεργειακές υπηρεσίες, τα προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και κάθε μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης προς επίτευξη του στόχου της εξοικονόμησης ενέργειας είναι δυνατόν να υποστηρίζονται ή/και να εφαρμόζονται με εκούσιες συμφωνίες μεταξύ των άμεσα ενδιαφερομένων και φορέων του δημοσίου τομέα που διορίζουν τα κράτη μέλη.
- (26) Οι εθελοντικές συμφωνίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι διαφανείς και να περιέχουν, εφόσον είναι δυνατόν, πληροφορίες όσον αφορά τουλάχιστον τα εξής θέματα: ποσοτικά προσδιορισμένοι και σαφώς διατυπωμένοι στόχοι, έλεγχος και υποβολή εκθέσεων.
- (27) Οι τομείς των καυσίμων και των μεταφορών έχουν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση και την εξοικονόμηση ενέργειας.
- (28) Κατά τον καθορισμό των μηχανισμών εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάκτηση απόδοσης που επιτυγχάνεται με την εκτεταμένη χρήση τεχνολογικών καινοτομιών, π.χ. στον τομέα της μέτρησης της ηλεκτρικής κατανάλωσης. Στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, οι ανταγωνιστικά τιμολογημένοι μεμονωμένοι μετρητές περιλαμβάνουν τους ακριβείς θερμοδομετρητές.
- (29) Για να μπορούν οι τελικοί καταναλωτές να λαμβάνουν καλύτερα ενημερωμένες αποφάσεις σχετικά με την ατομική τους κατανάλωση ενέργειας, θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους εύλογο αριθμό πληροφοριών και άλλη συναφή ενημέρωση, π.χ. για τα υπάρχοντα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκριτικές περιγραφές τελικών καταναλωτών ή αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τις συσκευές που χρησιμοποιούν ενέργεια, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, του «τετραπλασιαστή» («factor four») ή παρόμοιων συσκευών. Υπενθυμίζεται ότι τέτοιες χρήσιμες πληροφορίες θα πρέπει ήδη να παρέχονται στον τελικό πελάτη βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ. Επιπλέον, οι καταναλωτές θα πρέπει να ενθαρρύνονται ενεργά να ελέγχουν τους μετρητές τους τακτικά.
- (30) Όλες οι μορφές πληροφοριών σχετικά με την ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να παρέχονται ευρέως, και στην κατάλληλη μορφή, ακόμη και μέσω της τιμολόγησης, στο σχετικό κοινό-στόχο. Τούτο μπορεί να περιλαμβάνει πληροφορίες για το οικονομικό και νομικό πλαίσιο, εκστρατείες επικοινωνίας και προώθησης και την ευρεία ανταλλαγή των βελτίστων πρακτικών σε όλα τα επίπεδα.

(31) Με την έκδοση της παρούσας οδηγίας, όλες οι σημαντικές διατάξεις της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE) ⁽¹⁾, καλύπτονται από άλλη κοινοτική νομοθεσία και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να καταργηθεί η οδηγία 93/76/ΕΟΚ.

(32) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η προώθηση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση και η ανάπτυξη αγοράς για ενεργειακές υπηρεσίες, δεν δύναται να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, είναι δυνατόν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί.

(33) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να ενισχυθεί η οικονομικώς αποτελεσματική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση στα κράτη μέλη με:

- την παροχή των αναγκαίων ενδεικτικών στόχων καθώς και μηχανισμών, κινήτρων και θεσμικών, χρηματοδοτικών και νομικών πλαισίων για την άρση των υφιστάμενων φραγμών και ατελειών της αγοράς που παρεμποδίζουν την αποδοτική τελική χρήση της ενέργειας·
- τη δημιουργία των συνθηκών για την ανάπτυξη και την προώθηση της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και για την παροχή, στους τελικούς καταναλωτές, άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 237 της 22.9.1993, σ. 28.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- στους παρόχους μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, των διανομέων ενέργειας, των διαχειριστών συστημάτων διανομής και των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τους μικροδιανομείς, τους μικρούς διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις μικροεταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας από την εφαρμογή των άρθρων 6 και 13·
- στους τελικούς καταναλωτές. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τις κατηγορίες δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας ⁽³⁾·
- στις ένοπλες δυνάμεις, αλλά μόνον στο μέτρο που η εφαρμογή της δεν έρχεται σε σύγκρουση με τη φύση και τον κύριο στόχο των δραστηριοτήτων των ενόπλων δυνάμεων και με την εξαίρεση του υλικού που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για στρατιωτικούς σκοπούς.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- «Ενέργεια»: όλες οι μορφές εμπορικής διαθέσιμης ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου (συμπεριλαμβανομένου του υγροποιημένου φυσικού αερίου και του υγραερίου), κάθε καυσίμου που χρησιμοποιείται για θέρμανση και ψύξη (συμπεριλαμβανομένης της τηλεθέρμανσης και της τηλεψύξης), του άνθρακα και του λιγνίτη, της τύρφης, των καυσίμων κίνησης (πλην των καυσίμων αεροσκαφών και των καυσίμων πλοίων), και της βιομάζας όπως ορίζεται με την οδηγία 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽⁴⁾.
- «Ενεργειακή απόδοση»: ο λόγος της εκροής επιδόσεων, υπηρεσιών, αγαθών ή ενέργειας προς την εισροή ενέργειας.

⁽³⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/101/ΕΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 18).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 33· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

- γ) «Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης»: βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στην τελική χρήση λόγω τεχνολογικών, συμπεριφορικών ή/και οικονομικών αλλαγών.
- δ) «Εξοικονόμηση ενέργειας»: ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας, η οποία προσδιορίζεται με τη μέτρηση ή/και τον κατ' εκτίμηση υπολογισμό της κατανάλωσης πριν και μετά την υλοποίηση ενός ή περισσότερων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της σταθερότητας των εξωτερικών συνθηκών που επηρεάζουν την ενεργειακή κατανάλωση.
- ε) «Ενεργειακή υπηρεσία»: το φυσικό όφελος, χρησιμότητα ή πλεονέκτημα που προκύπτει από συνδυασμό ενέργειας με ενεργειακά αποδοτική τεχνολογία ή/και ενέργεια, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει τις εργασίες, τη συντήρηση και τον έλεγχο που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας, παρέχεται βάσει συμβάσεως και υπό κανονικές συνθήκες έχει αποδείξει ότι οδηγεί σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ή/και εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας.
- στ) «Μηχανισμοί ενεργειακής απόδοσης»: γενικά εργαλεία που χρησιμοποιούνται από κυβερνήσεις ή κρατικούς φορείς για τη δημιουργία υποστηρικτικού πλαισίου ή κινήτρων για τους συντελεστές της αγοράς προκειμένου να παρέχουν και να αγοράζουν ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
- ζ) «Προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: δραστηριότητες που εστιάζονται σε ομάδες τελικών καταναλωτών και που, κανονικά, οδηγούν σε επαληθεύσιμη (με μέτρηση ή εκτίμηση) βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.
- η) «Μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης»: όλες οι δράσεις που κανονικά οδηγούν σε επαληθεύσιμη ή μετρήσιμη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.
- θ) «Εταιρεία ενεργειακών υπηρεσιών» (ΕΕΥ): φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέχει ενεργειακές υπηρεσίες ή/και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις εγκαταστάσεις ή οικήματα ενός χρήστη, και, στο πλαίσιο αυτό, αναλαμβάνει κάποιον οικονομικό κίνδυνο. Η πληρωμή των παρεχόμενων υπηρεσιών βασίζεται (εν όλω ή εν μέρει) στην επίτευξη των βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης και στην τήρηση των λοιπών συμφωνημένων κριτηρίων επίδοσης.
- ι) «Σύμβαση ενεργειακής απόδοσης»: συμβατική συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου (κατά κανόνα ΕΕΥ) περί μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με την οποία πληρωμές για τις επενδύσεις πραγματοποιούνται ανάλογα με το συμβατικώς συμφωνούμενο επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
- ια) «Χρηματοδότηση από τρίτους»: συμβατική συμφωνία στην οποία συμμετέχει τρίτος –επιπλέον του προμηθευτή ενέργειας και του δικαιούχου του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης– ο οποίος παρέχει το κεφάλαιο για το μέτρο και χρεώνει στον δικαιούχο τέλος ισοδύναμο προς μέρος της εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται βάσει του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Ο εν λόγω τρίτος μπορεί να είναι ή όχι η ΕΕΥ.
- ιβ) «Ενεργειακός έλεγχος»: συστηματική διαδικασία από την οποία προκύπτει επαρκής γνώση του υφιστάμενου συνόλου χαρακτηριστικών ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μιας ομάδας κτιρίων, μιας βιομηχανικής δραστηριότητας ή/και εγκατάστασης και ιδιωτικών ή δημόσιων υπηρεσιών, με την οποία εντοπίζονται και προσδιορίζονται ποσοτικά οι οικονομικώς αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας, και μετά την οποία συντάσσεται έκθεση αποτελεσμάτων.
- ιγ) «Χρηματοοικονομικά μέσα για εξοικονόμηση ενέργειας»: όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα, όπως ταμεία, επιδοτήσεις, φορολογικές εκπτώσεις, δάνεια, χρηματοδότηση από τρίτους, συμβάσεις ενεργειακών επιδόσεων, συμβάσεις εγγυημένης εξοικονόμησης ενέργειας, συμβάσεις εξωθεν προμήθειας ενέργειας και άλλες συναφείς συμβάσεις που διατίθενται στην αγορά από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς για τη μερική μείωση ή την πλήρη κάλυψη του αρχικού κόστους του σχεδίου υλοποίησης μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
- ιδ) «Τελικός καταναλωτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αγοράζει ενέργεια για δική του τελική χρήση.
- ιε) «Διανομέας ενέργειας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά ενέργειας, προκειμένου να την παραδώσει σε τελικούς καταναλωτές και σταθμούς διανομής που πωλούν ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές. Ο παρών ορισμός εξαιρεί τους διαχειριστές συστημάτων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του στοιχείου ιστ).
- ιστ) «Διαχειριστής συστήματος διανομής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκμετάλλευση, την εξασφάλιση της συντήρησης και, εφόσον απαιτείται, την ανάπτυξη του συστήματος διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου σε μια συγκεκριμένη περιοχή και, ανάλογα με την περίπτωση, των διασυνδέσεών του με άλλα συστήματα και για την εξασφάλιση της μακροχρόνιας δυνατότητας του συστήματος να ανταποκρίνεται σε εύλογες απαιτήσεις διανομής ηλεκτρικής ενέργειας ή φυσικού αερίου.
- ιζ) «Εταιρεία λιανικής πώλησης ενέργειας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές.
- ιη) «Μικροδιανομέας, μικρός διαχειριστής συστημάτων διανομής και μικροεταιρεία λιανικής πώλησης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διανέμει ή πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές, και το οποίο διανέμει ή πωλεί λιγότερο από το ισοδύναμο 75 GWh ενέργειας ετησίως ή απασχολεί λιγότερο ανά δέκα άτομα ή του οποίου ο ετήσιος κύκλος εργασιών ή/και ετήσιος ισολογισμός δεν υπερβαίνει τα 2 000 000 ευρώ.
- ιθ) «Λευκά πιστοποιητικά»: πιστοποιητικά τα οποία εκδίδονται από ανεξάρτητους πιστοποιούντες φορείς και επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς φορέων της αγοράς όσον αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας ως αποτέλεσμα μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΙ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 4

Γενικός στόχος

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και προσπαθούν να επιτύχουν εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας 9 % για το ένατο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, με τη βοήθεια ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν οικονομικά αποδοτικά, εφικτά και εύλογα μέτρα που αποσκοπούν να συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου αυτού.

Ο εν λόγω εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας καθορίζεται και υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις και τη μεθοδολογία του παραρτήματος I. Για τη σύγκριση των εξοικονομήσεων ενέργειας και για τη μετατροπή σε συγκρίσιμες μονάδες, εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής του παραρτήματος II, εκτός εάν μπορεί να αιτιολογηθεί η χρήση άλλων συντελεστών μετατροπής. Παραδείγματα επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης παρατίθενται στο παράρτημα III. Γενικό πλαίσιο για τη μέτρηση και την επαλήθευση της εξοικονόμησης ενέργειας παρατίθεται στο παράρτημα IV. Οι εθνικές εξοικονομήσεις ενέργειας σε σχέση με το εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας θα αποτελούν αντικείμενο μετρήσεων από 1ης Ιανουαρίου 2008.

2. Για το πρώτο σχέδιο δράσης ενεργειακής απόδοσης (ΣΔΕΑ) που θα υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 14, τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης ενδιάμεσο εθνικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας κατά το τρίτο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, και δίνουν μια επισκόπηση της στρατηγικής τους σχετικά με την επίτευξη του ενδιάμεσου και των γενικών στόχων. Αυτός ο ενδιάμεσος στόχος πρέπει να είναι ρεαλιστικός και να συνάδει προς τον γενικό ενδεικτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας της παραγράφου 1.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί ως προς το εάν ο ενδιάμεσος εθνικός ενδεικτικός στόχος είναι ρεαλιστικός και συνάδει με το γενικό στόχο.

3. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει προγράμματα και δράσεις για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

4. Τα κράτη μέλη αναθέτουν σε μια ή περισσότερες νέες ή υφιστάμενες αρχές ή υπηρεσίες το γενικό έλεγχο και ευθύνη για την επίβλεψη του πλαισίου που συστήνεται όσον αφορά το στόχο της παραγράφου 1. Οι φορείς αυτοί ελέγχουν εφεξής τις εξοικονομήσεις ενέργειας λόγω ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συμπεριλαμβανομένων των υφιστάμενων εθνικών μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, και συντάσσουν έκθεση αποτελεσμάτων.

5. Αφού εξετάσει και υποβάλει έκθεση για τα τρία πρώτα έτη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή εξετάζει εάν είναι σκόπιμο να υποβάλει πρόταση οδηγίας για την περαιτέρω ανάπτυξη της εμπορικής προσέγγισης της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης με «λευκά πιστοποιητικά».

Άρθρο 5

Ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση στο δημόσιο τομέα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο δημόσιος τομέας να επιτελεί υποδειγματικό ρόλο στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Προς τούτο, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν με αποτελεσματικό τρόπο στους πολίτες ή/και τις εταιρείες, αναλόγως, τον υποδειγματικό ρόλο και τις δράσεις του δημόσιου τομέα.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται από το δημόσιο τομέα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, εστιαζόμενα σε οικονομικά αποδοτικά μέτρα που οδηγούν στις μεγαλύτερες εξοικονομήσεις ενέργειας εντός του συντομότερου χρονικού διαστήματος. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται στο κατάλληλο εθνικό, περιφερειακό, ή/και τοπικό επίπεδο, και μπορεί να συνίστανται σε νομοθετικές πρωτοβουλίες ή/και εκουσίες συμφωνίες του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο β), ή άλλα σχήματα με ισοδύναμο αποτέλεσμα. Με την επιφύλαξη της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων:

- τουλάχιστον δύο μέτρα μπορούν να χρησιμοποιούνται από τον κατάλογο του παραρτήματος VI,
- τα κράτη μέλη διευκολύνουν τη διαδικασία αυτή με τη δημοσίευση κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με την ενεργειακή απόδοση και τις εξοικονομήσεις ενέργειας ως πιθανό κριτήριο αξιολόγησης σε ανταγωνιστικούς διαγωνισμούς δημοσίων συμβάσεων.

Τα κράτη μέλη διευκολύνουν και καθιστούν δυνατή την ανταλλαγή των βελτίσιμων πρακτικών μεταξύ των φορέων δημόσιου τομέα, π.χ. όσον αφορά τις πρακτικές δημοσίων προμηθειών ενεργειακής απόδοσης, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο· για το σκοπό αυτό, ο οργανισμός περί του οποίου η παράγραφος 2 συνεργάζεται με την Επιτροπή σχετικά με την ανταλλαγή των βελτίσιμων πρακτικών κατά το άρθρο 7 παράγραφος 3.

2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν σε νέο ή υφιστάμενο οργανισμό ή οργανισμούς, τη διοικητική, διαχειριστική και εκτελεστική ευθύνη για την ενσωμάτωση των απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης που εκτιθενται στην παράγραφο 1. Οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να είναι οι ίδιες αρχές ή υπηρεσίες με τις προβλεπόμενες κατά το άρθρο 4 παράγραφος 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

**ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΤΕΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**

Άρθρο 6

Διανομές ενέργειας, διαχειριστές συστημάτων διανομής και εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διανομές ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας:

α) παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως, όχι συχνότερα από μία φορά το χρόνο, στις αρχές ή υπηρεσίες του άρθρου 4 παράγραφος 4, ή σε άλλο οριζόμενο όργανο, υπό τον όρο ότι το τελευταίο διαβιβάζει τις λαμβανόμενες πληροφορίες στις πρώτες, συγκεντρωτικές στατιστικές πληροφορίες σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές τους. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι επαρκείς προκειμένου να σχεδιάζονται και να υλοποιούνται καταλλήλως προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, και να προάγονται και να παρακολουθούνται οι ενεργειακές υπηρεσίες και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Μπορούν να περιλαμβάνουν ιστορικές πληροφορίες και πρέπει να περιλαμβάνουν επίκαιρες πληροφορίες για την κατανάλωση των τελικών χρηστών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των χαρακτηριστικών φορτίου, του διαχωρισμού των πελατών, και της γεωγραφικής θέσης των πελατών, σεβόμενες ταυτόχρονα την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα όσων πληροφοριών είναι είτε ιδιωτικού χαρακτήρα είτε εμπορικώς ευαίσθητες, σε συμμόρφωση με την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία·

β) απέχουν από δραστηριότητες οι οποίες ενδέχεται να παρεμποδίζουν τη ζήτηση και την προμήθεια ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ή την ανάπτυξη αγορών ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για τον τερματισμό τυχόν τέτοιων δραστηριοτήτων.

2. Τα κράτη μέλη:

α) επιλέγουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες απαιτήσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφούνται οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, αμέσως ή/και εμμέσως δι' άλλων παρόχων ενεργειακών υπηρεσιών ή με μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

i) να εξασφαλίζουν την προσφορά στους τελικούς καταναλωτές τους και την προώθηση ενεργειακών υπηρεσιών σε ανταγωνιστικές τιμές, ή

ii) να εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα στους τελικούς καταναλωτές τους και την προώθηση ενεργειακών ελέγχων διεξαγόμενων κατά ανεξάρτητο τρόπο και σε ανταγωνιστικές τιμές ή/και μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και το άρθρο 12, ή

iii) να συνεισφέρουν στα ταμεία και τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς περί των οποίων το άρθρο 11. Το ποσό των συνεισφορών αυτών αντιστοιχεί, τουλάχιστον, στο κατ' εκτίμηση κόστος παροχής οιασδήποτε εκ των δραστηριοτήτων της παρούσας παραγράφου, και συμφωνείται με τις αρχές ή υπηρεσίες του άρθρου 4 παράγραφος 4· ή/και

β) εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν ή συνάπτονται εκούσιες συμφωνίες ή/και άλλα σχήματα προσανατολισμένα στην αγορά, όπως τα λευκά πιστοποιητικά, με αποτέλεσμα ισοδύναμο προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις του στοιχείου α). Οι εκούσιες συμφωνίες αξιολογούνται, επιτηρούνται και παρακολουθούνται από τα κράτη μέλη προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι, στην πράξη, έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις του στοιχείου α).

Προς το σκοπό αυτόν, οι εκούσιες συμφωνίες πρέπει να έχουν σαφείς και ξεκάθαρους στόχους και απαιτήσεις περί εποπτείας και υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορεί να οδηγούν σε αναθεωρημένα ή/και πρόσθετα μέτρα για την περίπτωση όπου οι στόχοι δεν επιτευχθούν ή δεν αναμένεται να επιτευχθούν. Προκειμένου να διασφαλισθεί η διαφάνεια, οι εκούσιες συμφωνίες δημοσιοποιούνται και δημοσιεύονται πριν από την εφαρμογή τους, στο βαθμό που οι διατάξεις περί εμπιστευτικότητας το επιτρέπουν, περιλαμβάνουν δε πρόσκληση προς τους ενδιαφερομένους για την υποβολή παρατηρήσεων.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν επαρκή κίνητρα, ισότιμος ανταγωνισμός και συγκρίσιμες καταστάσεις για συντελεστές της αγοράς άλλους από διανομείς ενέργειας, διαχειριστές συστημάτων διανομής ή/και εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, όπως ΕΕΥ, εγκαταστάτες, πάροχοι οδηγιών και συμβουλών για την ενέργεια, προκειμένου να προσφέρουν και να υλοποιούν, κατά ανεξάρτητο τρόπο, τις ενεργειακές υπηρεσίες, τους ενεργειακούς ελέγχους και μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που περιγράφονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) σημεία i) και ii).

4. Δυνάμει των παραγράφων 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν ευθύνες σε επιχειρήσεις εκμετάλλευσης συστημάτων διανομής, μόνον εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις που σχετίζονται με το διαχωρισμό των λογαριασμών του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ και του άρθρου 17 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ.

5. Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου ισχύει υπό την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων ή εξαιρέσεων που παρέχονται δυνάμει των οδηγιών 2003/54/ΕΚ και 2003/55/ΕΚ.

Άρθρο 7

Διαθεσιμότητα πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες για τους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης και τα χρηματοοικονομικά και νομικά πλαίσια που θεσπίζονται με σκοπό την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας να είναι διαφανείς και να διαχέονται ευρέως στους ενδιαφερόμενους συντελεστές της αγοράς.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι καταβάλλονται μεγαλύτερες προσπάθειες για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση. Δημιουργούν το κατάλληλο πλαίσιο συνθηκών και θεσπίζουν κίνητρα για να παρέχουν οι φορείς της αγοράς περισσότερες πληροφορίες και συμβουλές στους τελικούς πελάτες σχετικά με την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση.
3. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε να ανταλλάσσονται και να διαδίδονται ευρέως πληροφορίες σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές εξοικονόμησης ενέργειας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Συστήματα αναγνώρισης προσόντων, πιστοποίησης και διαπίστευσης

Για να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο τεχνικής κατάρτισης, αντικειμενικότητας και αξιοπιστίας, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, οσάκις το κρίνουν αναγκαίο, ότι υπάρχουν κατάλληλα συστήματα αναγνώρισης προσόντων, πιστοποίησης ή/και διαπίστευσης για παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, ενεργειακούς ελέγχους και μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης κατά το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημεία i) και ii).

Άρθρο 9

Χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη καταργούν ή τροποποιούν τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, πλην εκείνων που έχουν καθαρώς φορολογικό χαρακτήρα, οι οποίες παρεμποδίζουν ή περιορίζουν, αναίτια ή δυσανάλογα, τη χρήση χρηματοοικονομικών μέσων για την εξοικονόμηση ενέργειας στην αγορά ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
2. Τα κράτη μέλη καθιστούν διαθέσιμα υποδείγματα συμβάσεων για τα χρηματοοικονομικά αυτά μέσα στους υφιστάμενους και τους δυνητικούς αγοραστές ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Τα υποδείγματα αυτά μπορούν να εκδίδονται από την ίδια αρχή ή υπηρεσία του άρθρου 4 παράγραφος 4.

Άρθρο 10

Τιμολόγια ενεργειακής απόδοσης και άλλοι κανονισμοί για ενέργεια μέσω δικτύου

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την κατάργηση, στην τιμολόγηση της μεταφοράς και διανομής, των κινήτρων εκείνων που αυξάνουν άσκοπα τον όγκο της μεταφερόμενης ή διανεμόμενης ενέργειας. Στη συνάρτηση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ και το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν υποχρεώσεις κοινωφελούς υπηρεσίας σχετικά με την ενεργειακή απόδοση σε επιχειρήσεις που λειτουργούν στους τομείς ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου, αντιστοίχως.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στοιχεία σχεδίων και τιμολογιακών δομών με κοινωνικό σκοπό, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες διαταραχές ως προς τα συστήματα μεταφοράς και διανομής είναι οι ελάχιστες δυνατές και δεν είναι δυσανάλογες προς τον κοινωνικό σκοπό.

Άρθρο 11

Ταμεία και χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης, τα κράτη μέλη μπορούν να συνιστούν ένα ή περισσότερα ταμεία για την επιδότηση της εκτέλεσης προγραμμάτων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, και να προάγουν την ανάπτυξη αγοράς για μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν την προαγωγή των ενεργειακών ελέγχων, χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας και, ανάλογα με την περίπτωση, βελτιωμένη μέτρηση της κατανάλωσης και αναλυτικούς λογαριασμούς. Τα ταμεία απευθύνονται επίσης σε τομείς τελικής χρήσης, οι οποίοι εμφανίζουν υψηλότερο κόστος συναλλαγών και υψηλότερους κινδύνους.
2. Εάν συσταθούν, τα ταμεία μπορούν να παρέχουν επιδοτήσεις, δάνεια, χρηματοοικονομικές εγγυήσεις ή/και άλλες μορφές χρηματοδότησης που εξασφαλίζουν την επίτευξη αποτελεσμάτων.
3. Τα ταμεία είναι ανοικτά σε όλους τους παρόχους μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως οι ΕΕΥ, οι ανεξάρτητοι ενεργειακοί σύμβουλοι, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής, οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας και οι εγκαταστάτες. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να ανοίξουν τα ταμεία σε όλους τους τελικούς καταναλωτές. Οι διαδικασίες υποβολής προσφορών ή οι ισοδύναμες μέθοδοι, οι οποίες εξασφαλίζουν πλήρη διαφάνεια, εκτελούνται επίσης με πλήρη τήρηση των εφαρμοστέων κανονιστικών διατάξεων περί δημοσίων συμβάσεων. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα ταμεία αυτά συμπληρώνουν τα εμπορικά χρηματοδοτούμενα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και δεν τα ανταγωνίζονται.

Άρθρο 12

Ενεργειακοί έλεγχοι

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι υπάρχουν αποτελεσματικά και υψηλής ποιότητας συστήματα ενεργειακών ελέγχων, τα οποία σχεδιάζονται για να εντοπίζουν δυνητικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και τα οποία εφαρμόζονται κατά ανεξάρτητο τρόπο, σε όλους τους τελικούς καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων των μικρών οικιακών και εμπορικών πελατών και των μικρομεσαίων πελατών του βιομηχανικού τομέα.

2. Τα τμήματα της αγοράς, τα οποία έχουν υψηλότερο κόστος συναλλαγών και όχι πολύπλοκες εγκαταστάσεις, είναι δυνατόν να προσεγγίζονται με άλλα μέτρα, όπως π.χ. ερωτηματολόγια και προγράμματα υπολογιστών που διατίθενται μέσω του Διαδικτύου ή/και αποστέλλονται ταχυδρομικά στους καταναλωτές. Για τα τμήματα αγοράς στα οποία δεν πωλούνται στο εμπόριο ενεργειακοί έλεγχοι, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα των ενεργειακών ελέγχων λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 11 παράγραφος 1.

3. Η κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων⁽¹⁾, πιστοποίηση θεωρείται ότι πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και ότι είναι ισοδύναμη προς τον ενεργειακό έλεγχο κατά το παράρτημα VI στοιχείο ε) της παρούσας οδηγίας. Επίσης, οι έλεγχοι που διενεργούνται στο πλαίσιο συστημάτων που βασίζονται σε εκούσιες συμφωνίες μεταξύ οργανώσεων ενδιαφερομένων και φορέα που ορίζεται, επιτηρείται και παρακολουθείται από το οικείο κράτος μέλος, κατά το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Μετρητές και αναλυτικοί λογαριασμοί για την κατανάλωση ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό, οικονομικά εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, και ζεστού νερού για οικιακή κατανάλωση, ατομικοί μετρητές που να αντικατοπτρίζουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού καταναλωτή και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.

Όταν αντικαθίστανται υπάρχοντες μετρητές, διατίθενται πάντα ατομικοί μετρητές σε ανταγωνιστική τιμή, εκτός αν τούτο είναι τεχνικά αδύνατο ή δεν είναι οικονομικά αποδοτικό σε σχέση με τις εκτιμώμενες δυνατότητες μακροπρόθεσμης εξοικονόμησης ενέργειας. Στις νέες συνδέσεις σε νέα κτίρια, ή σε κτίριο που

υποβάλλεται σε ανακαινίσεις μεγάλης κλίμακας, σύμφωνα με την οδηγία 2002/91/ΕΚ, διατίθενται πάντα ατομικοί μετρητές σε ανταγωνιστική τιμή.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, κατά περίπτωση, η χρέωση που πραγματοποιείται από τους διανομείς ενέργειας, τους διαχειριστές συστημάτων διανομής και τις εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας, βασίζεται στην πραγματική ενεργειακή κατανάλωση, και να παρουσιάζεται με σαφή και κατανοητό τρόπο. Στο λογαριασμό του τελικού καταναλωτή πρέπει να υπάρχουν κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να έχει πλήρη εικόνα του τρέχοντος ενεργειακού του κόστους. Η χρέωση με βάση την πραγματική κατανάλωση ενέργειας πρέπει να είναι αρκετά συχνή, ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να ρυθμίζουν την ενεργειακή τους κατανάλωση.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, ανάλογα με την περίπτωση, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής, ή οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές, ως μέρος ή μαζί με τους λογαριασμούς τους, τις συμβάσεις τους, τις συναλλαγές τους ή/και τις αποδείξεις των σταθμών διανομής τους, τις ακόλουθες πληροφορίες κατά σαφή και κατανοητό τρόπο:

- α) τις τρέχουσες πραγματικές τιμές και την πραγματική κατανάλωση ενέργειας·
- β) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης του τελικού καταναλωτή προς την κατανάλωσή του κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, κατά προτίμηση υπό μορφή διαγράμματος·
- γ) συγκρίσεις με κάποιο μέσο κανονικό ή υποδειγματικό χρήστη ενέργειας της ίδιας κατηγορίας, εφόσον τούτο είναι εφικτό και χρήσιμο·
- δ) διευθύνσεις κ.λπ. οργανώσεων καταναλωτών, οργανισμών ενέργειας ή παρόμοιων οργάνων, μαζί με διευθύνσεις ιστοσελίδων, από τις οποίες μπορούν να λαμβάνονται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των διαφόρων κατηγοριών τελικών χρηστών ή/και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για εξοπλισμό που χρησιμοποιεί ενέργεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν ήδη, για οιονδήποτε σκοπό, μεθόδους υπολογισμού για τη μέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας παρόμοιες με τις σημειούμενες στο παράρτημα IV κατά το χρόνο έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, μπορούν να υποβάλλουν επαρκώς λεπτομερείς πληροφορίες στην Επιτροπή. Οι πληροφορίες αυτές υποβάλλονται το συντομότερο δυνατόν και, κατά προτίμηση, όχι αργότερα από τις 17 Νοεμβρίου 2006. Οι πληροφορίες αυτές επιτρέπουν στην Επιτροπή να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις υφιστάμενες πρακτικές.

(¹) ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 65.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα ακόλουθα σχέδια:

- το πρώτο ΣΔΕΑ το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2007,
- το δεύτερο ΣΔΕΑ το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2011,
- το τρίτο ΣΔΕΑ το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2014.

Όλα τα ΣΔΕΑ περιγράφουν τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης που σχεδιάζονται για την επίτευξη των στόχων που τίθενται στα άρθρα 4 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και για την τήρηση των διατάξεων σχετικά με τον υποδειγματικό ρόλο του δημόσιου τομέα και την παροχή ενημέρωσης και συμβουλών στους τελικούς πελάτες που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και το άρθρο 7 παράγραφος 2 αντιστοίχως.

Το δεύτερο και τρίτο ΣΔΕΑ:

- περιλαμβάνουν ενδελεχή ανάλυση και αξιολόγηση του προηγούμενου ΣΔΕΑ,
- περιλαμβάνουν τα τελικά αποτελέσματα όσον αφορά την επίτευξη των στόχων εξοικονόμησης ενέργειας που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2,
- περιλαμβάνουν σχέδια για επιπρόσθετα μέτρα –και τις προβλεπόμενες επιπτώσεις αυτών– τα οποία εξετάζουν οιαδήποτε υφισταμένη ή αναμενόμενη απόκλιση από το στόχο·
- σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4, χρησιμοποιούν και βαθμιαία αυξάνουν τη χρήση εναρμονισμένων δεικτών απόδοσης και επιδόσεων αναφοράς, τόσο για την αποτίμηση των μέτρων που ελήφθησαν στο παρελθόν όσο και για τις εκτιμώμενες επιπτώσεις των μέτρων που σχεδιάζονται για το μέλλον,
- βασίζονται σε διαθέσιμα στοιχεία και συμπληρώνονται με εκτιμήσεις.

3. Το αργότερο στις 17 Μαΐου 2008 η Επιτροπή δημοσιεύει εκτίμηση κόστους/ωφελείας που εξετάζει τις σχέσεις μεταξύ προτύπων, κανονισμών, πολιτικών και μέτρων της ΕΕ σχετικά με την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση.

4. Τα ΣΔΕΑ αποτιμώνται σύμφωνα με τη διαδικασία που εμφανίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 ως εξής:

- το πρώτο ΣΔΕΑ επανεξετάζεται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2008,
- το δεύτερο ΣΔΕΑ επανεξετάζεται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012,
- το τρίτο ΣΔΕΑ επανεξετάζεται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2015.

5. Με βάση τα ΣΔΕΑ, η Επιτροπή εκτιμά την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη όσον αφορά την επίτευξη του οικείου εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας. Η Επιτροπή δημοσιεύει εκθέσεις με τα συμπεράσματά της:

- σχετικά με το πρώτο ΣΔΕΑ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2008,
- σχετικά με το δεύτερο ΣΔΕΑ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012,
- σχετικά με το τρίτο ΣΔΕΑ πριν από την 1η Ιανουαρίου 2015.

Αυτές οι εκθέσεις περιλαμβάνουν πληροφορίες για σχετικές δράσεις σε κοινοτικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της ισχύουσας και της μελλοντικής νομοθεσίας. Οι εκθέσεις λαμβάνουν υπόψη το σύστημα επιδόσεων αναφοράς που εμφανίζεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4, εντοπίζουν τις βέλτιστες πρακτικές, εντοπίζουν τις περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη ή/και η Επιτροπή δεν σημειώνουν αρκετή πρόοδο και μπορούν να περιέχουν συστάσεις.

Η δεύτερη έκθεση συνοδεύεται, ανάλογα με την περίπτωση και εφόσον απαιτείται, από προτάσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τη λήψη πρόσθετων μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της ενδεχόμενης παράτασης της περιόδου εφαρμογής των στόχων. Εάν η έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι έχει σημειωθεί ανεπαρκής πρόοδος προς την επίτευξη των εθνικών ενδεικτικών δεικτών, αυτές οι προτάσεις εξετάζουν το επίπεδο και τη φύση των στόχων.

Άρθρο 15

Επανεξέταση και προσαρμογή του πλαισίου

1. Οι τιμές και οι μέθοδοι υπολογισμού που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα II, III, IV και V προσαρμόζονται στην τεχνική πρόοδο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2.

2. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2008, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, επεξεργάζεται περαιτέρω και συμπληρώνει, ανάλογα με την περίπτωση, τα σημεία 2 έως 6 του παραρτήματος IV, τηρώντας παράλληλα το γενικό πλαίσιο που ορίζεται στο παράρτημα IV.

3. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, αυξάνει το ποσοστό των εναρμονισμένων υπολογισμών από την βάση που χρησιμοποιούνται στο υπόδειγμα εναρμονισμένων υπολογισμών του παραρτήματος IV σημείο 1, χωρίς να θίξει τα συστήματα των κρατών μελών τα οποία χρησιμοποιούν ήδη υψηλότερο ποσοστό. Το νέο υπόδειγμα εναρμονισμένων υπολογισμών, με σημαντικά υψηλότερο ποσοστό των υπολογισμών από την βάση, χρησιμοποιείται για πρώτη φορά από 1ης Ιανουαρίου 2012.

Εφόσον τούτο είναι δυνατό και πρακτικά εφαρμόσιμο, για τη μέτρηση της συνολικής εξοικονόμησης κατά τη συνολική περίοδο εφαρμογής της οδηγίας χρησιμοποιείται αυτό το υπόδειγμα εναρμονισμένων υπολογισμών, με την επιφύλαξη των συστημάτων των κρατών μελών που έχουν υψηλότερο ποσοστό υπολογισμών από τη βάση.

4. Το αργότερο την 30ή Ιουνίου 2008 η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2, αναπτύσσει δέσμη εναρμονισμένων δεικτών ενεργειακής απόδοσης και επιδόσεων αναφοράς που βασίζονται σε αυτούς, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα στοιχεία ή τα στοιχεία που μπορούν να συλλέγονται με τρόπο αποτελεσματικό ως προς το κόστος για κάθε κράτος μέλος. Για την ανάπτυξη αυτών των εναρμονισμένων δεικτών ενεργειακής απόδοσης και επιδόσεων αναφοράς η Επιτροπή χρησιμοποιεί ως οδηγό αναφοράς τον ενδεικτικό κατάλογο του παραρτήματος V. Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν βαθμιαία αυτούς τους δείκτες και τις επιδόσεις αναφοράς στα στατιστικά δεδομένα που περιλαμβάνονται στα ΣΔΕΑ που καταρτίζουν κατ' άρθρο 14 και τα χρησιμοποιούν ως ένα από τα εργαλεία που έχουν στη διάθεσή τους για να λάβουν απόφαση επί των μελλοντικών τομέων προτεραιότητας στα ΣΔΕΑ.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο στις 17 Μαΐου 2011 έκθεση σχετικά με την πρόοδο όσον αφορά τον ορισμό δεικτών και επιδόσεων αναφοράς.

Άρθρο 16

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία του άρθρου 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 17

Κατάργηση

Η οδηγία 93/76/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 17 Μαΐου 2008, με εξαίρεση τις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφοι 1, 2 και 4, για τις οποίες η ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο είναι το αργότερο η 17 Μαΐου 2006. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 20

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 5 Απριλίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. WINKLER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Μεθοδολογία για τον υπολογισμό του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 4, είναι η εξής:

1. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν την ετήσια τελική εγχώρια ενεργειακή κατανάλωση των χρηστών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κατά την τελευταία πενταετία πριν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας για την οποία υπάρχουν επίσημα δεδομένα, για να υπολογίσουν μια ετήσια μέση κατανάλωση. Αυτή η τελική ενεργειακή κατανάλωση ισούται προς το ποσό ενέργειας που διανεμήθηκε ή πωλήθηκε στους τελικούς καταναλωτές κατά την πενταετία, χωρίς προσαρμογή για βαθμομέρες, διαρθρωτικές αλλαγές ή μεταβολές παραγωγής.

Βάσει αυτής της ετήσιας μέσης κατανάλωσης, ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης υπολογίζεται μια φορά, και η προκύπτουσα απόλυτη ποσότητα ενέργειας προς εξοικονόμηση ισχύει για όλη τη διάρκεια ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας:

- a) συνίσταται στο 9 % της προαναφερθείσας ετήσιας μέσης κατανάλωσης·
- β) μετράται μετά το ένατο έτος εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- γ) είναι το αποτέλεσμα της σωρευτικής ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται καθ' όλη την περίοδο των εννέα ετών εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- δ) επιτυγχάνεται με τις ενεργειακές υπηρεσίες και τα άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Αυτή η μεθοδολογία για τη μέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας εξασφαλίζει ότι η συνολική εξοικονόμηση ενέργειας που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία είναι σταθερό ποσό, και, συνεπώς, δεν εξαρτάται από μελλοντική αύξηση του ΑΕΠ και από τυχόν μελλοντική αύξηση της ενεργειακής κατανάλωσης.

2. Ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας εκφράζεται σε απόλυτες τιμές ως GWh ή ισοδύναμες μονάδες, που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II.
3. Κατά τον υπολογισμό της ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η εξοικονόμηση ενέργειας κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η οποία προκύπτει από την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που δρομολογήθηκαν σε προηγούμενο έτος, άλλα όχι πριν από το 1995, και η οποία παρουσιάζει διάρκεια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν το δικαιολογούν οι περιστάσεις, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μέτρα που έχουν δρομολογηθεί πριν από το 1995 αλλά όχι πριν από το 1991. Τα μέτρα τεχνολογικής φύσεως πρέπει είτε να προσαρμόζονται στα τελευταία δεδομένα, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η πρόοδος της τεχνολογίας, ή να αξιολογούνται σε σχέση με την επίδοση αναφοράς για κάθε μέτρο. Η Επιτροπή παρέχει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το πώς πρέπει να μετράται ή εκτιμάται η επίπτωση όλων αυτών των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με βάση, όπου είναι δυνατόν, την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία όπως η οδηγία 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας ⁽¹⁾, και η οδηγία 2002/91/ΕΚ.

Εν πάση περιπτώσει, η επιτυγχανόμενη εξοικονόμηση ενέργειας πρέπει πάντοτε να είναι επαληθεύσιμη και μετρήσιμη, ή να μπορεί να υπολογισθεί κατ' εκτίμηση, σύμφωνα με το γενικό πλαίσιο του παραρτήματος IV.

⁽¹⁾ ΕΕ L 52 της 21.2.2004, σ. 50.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ενεργειακό περιεχόμενο επιλεγμένων καυσίμων για τελική χρήση — πίνακας μετατροπής ⁽¹⁾

Καύσιμο	kJ (καθαρή θερμογόνος δύναμη)	kg ι.π. (καθαρή θερμογόνος δύναμη)	kWh (καθαρή θερμογόνος δύναμη)
1 kg οπτάνθρακας	28 500	0,676	7,917
1 kg λιθάνθρακας	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg μπρικέτες λιγνίτη	20 000	0,478	5,556
1 kg μαύρος λιγνίτης	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg λιγνίτης	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg ασφαλτούχος σχιστόλιθος	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg τύρφη	7 800 — 13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg μπρικέτες τύρφης	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg βαρύ μαζούτ	40 000	0,955	11,111
1 kg ελαφρύ μαζούτ	42 300	1,010	11,750
1 kg βενζίνη	44 000	1,051	12,222
1 kg παραφίνη	40 000	0,955	11,111
1 kg υγραέριο	46 000	1,099	12,778
1 kg φυσικό αέριο ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg υγροποιημένο φυσικό αέριο	45 190	1,079	12,553
1 kg ξύλο (25 % υγρασία) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg συσφαιρώματα/μπρικέτες ξύλου	16 800	0,401	4,667
1 kg απόβλητα	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ προκύπτουσα θερμότητα	1 000	0,024	0,278
1 kWh ηλεκτρική ενέργεια	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Πηγή: Eurostat.

⁽¹⁾ Με 93,0 % μεθάνιο.

⁽²⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν άλλες τιμές, ανάλογα με το είδος ξύλου που χρησιμοποιείται συνήθως στο εκάστοτε κράτος μέλος.

⁽³⁾ Για εξοικονομήσεις ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν προτερότιμο συντελεστή 2,5, ο οποίος αποδίδει την εκτιμώμενη σε 40 % μέση απόδοση ηλεκτροπαραγωγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την περίοδο στόχου. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικό συντελεστή, εφόσον μπορούν να το δικαιολογήσουν.

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικούς συντελεστές μετατροπής, εφόσον μπορούν να δικαιολογηθούν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Παραδείγματα επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης

Στο παρόν παράρτημα παρέχονται παραδείγματα περιπτώσεων όπου είναι δυνατόν να αναπτυχθούν και να εφαρμοσθούν προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, στο πλαίσιο του άρθρου 4.

Για να λαμβάνονται υπόψη, αυτά τα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης πρέπει να οδηγούν σε εξοικονόμηση ενέργειας που να είναι δυνατόν να μετρηθεί και να επαληθευθεί, ή να υπολογισθεί κατ' εκτίμηση, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος ΙV, και οι σχετικές επιπτώσεις στην εξοικονόμηση ενέργειας δεν πρέπει να συνυπολογίζονται ήδη σε άλλα ειδικά μέτρα. Οι ακόλουθοι κατάλογοι δεν είναι εξαντλητικοί αλλά προτιθενται να παράσχουν κατευθύνσεις.

Παραδείγματα επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

Τομέας κατοικίας και τριτογενής τομέας

- α) Θέρμανση, ψύξη, κλιματισμός (π.χ. αντλίες θερμότητας, νέοι αποδοτικοί λέβητες, εγκατάσταση/αποδοτικότερη ανακαίνιση συστημάτων τηλεθέρμανσης/τηλεψύξης)·
- β) μόνωση και αερισμός (π.χ. διάκενα τοίχων και μόνωση στεγών, διπλοί/τριπλοί υαλοπίνακες παραθύρων, παθητική θέρμανση και ψύξη)·
- γ) ζεστό νερό (π.χ. εγκατάσταση νέων συστημάτων, άμεση και αποδοτική χρήση στη θέρμανση χώρων, πλυντηρίων ρούχων)·
- δ) φωτισμός (π.χ. νέοι αποδοτικοί λαμπτήρες και στραγγαλιστικά πηνία, ψηφιακά συστήματα ελέγχου, χρήση ανιχνευτών κίνησης για συστήματα φωτισμού εμπορικών κτιρίων)·
- ε) μαγειρέμα και ψύξη (π.χ. νέες αποδοτικές συσκευές, συστήματα ανάκτησης θερμότητας)·
- στ) άλλος εξοπλισμός και συσκευές (π.χ. συσκευές συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, νέες αποδοτικές συσκευές, χρονορυθμιστικές διατάξεις για βελτιστοποιημένη χρήση της ενέργειας, μείωση απωλειών σε κατάσταση εφεδρείας, εγκατάσταση πυκνωτών για τη μείωση της αέργου ισχύος, μετασχηματιστές με μικρές απώλειες)·
- ζ) οικιακή παραγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με την οποία μειώνεται η ποσότητα της αγοραζόμενης ενέργειας (π.χ. ηλιακές θερμικές εφαρμογές, ζεστό νερό για οικιακή κατανάλωση, θέρμανση και ψύξη χώρων με τη βοήθεια της ηλιακής ενέργειας)·

Βιομηχανικός τομέας

- η) διαδικασίες μεταποίησης προϊόντων (π.χ. αποτελεσματικότερη χρήση πεπιεσμένου αέρα, συμπυκνωμάτων και διακοπτών και βαλβίδων, χρήση αυτόματων και ολοκληρωμένων συστημάτων, αποδοτικές καταστάσεις εφεδρείας)·
- θ) κινητήρες και συστήματα μετάδοσης κίνησης (π.χ. αύξηση της χρήσης ηλεκτρονικών διατάξεων ελέγχου, συστήματα μετάδοσης μεταβλητής ταχύτητας, ολοκληρωμένος προγραμματισμός εφαρμογών, μετατροπή συχνότητας, ηλεκτρικοί κινητήρες υψηλής απόδοσης)·
- ι) ανεμιστήρες, συστήματα μετάδοσης μεταβλητής ταχύτητας και αερισμός (π.χ. νέες συσκευές/συστήματα, χρήση φυσικού αερισμού)·
- ια) διαχείριση ανταποκρινόμενη στη ζήτηση (π.χ. διαχείριση φορτίου, συστήματα ελέγχου αποφυγής αιχμών)·
- ιβ) συμπαραγωγή υψηλής αποδοτικότητας (π.χ. συσκευές συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας)·

Τομέας μεταφορών

- ιγ) χρησιμοποιούμενοι τρόποι μετακίνησης (π.χ. ενθάρρυνση οχημάτων υψηλής ενεργειακής απόδοσης, αποδοτική χρήση οχημάτων με συστήματα προσαρμογής της πίεσης των ελαστικών, συσκευές και προσθήκες για ενεργειακή απόδοση, πρόσθετα καυσίμων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, λάδια υψηλής λιπαντικότητας και ελαστικά χαμηλής αντίστασης)·

ιδ) στροφή σε άλλους τρόπους μετακίνησης (π.χ. μετακινήσεις μεταξύ οικίας και εργασίας χωρίς αυτοκίνητο, από κοινού χρήση αυτοκινήτου, επιτεύγματα στη στροφή σε άλλους τρόπους μετακίνησης που διευκολύνουν τη μετάβαση από περισσότερο ενεργειοβόρους τρόπους μεταφορών σε λιγότερο ενεργειοβόρους τρόπους, ανά επιβατοχιλιόμετρο ή τονοχιλιόμετρο).

ιε) ημέρες χωρίς αυτοκίνητο.

Διατομεακά μέτρα

ιστ) πρότυπα και κανόνες που αποσκοπούν κυρίως στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των προϊόντων και των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κτιρίων.

ιζ) συστήματα ενεργειακής σήμανσης.

ιη) μέτρηση κατανάλωσης, ευφυή συστήματα μέτρησης, όπως ατομικά τηλεχειριζόμενα όργανα μέτρησης, και αναλυτικοί λογαριασμοί.

ιβ) κατάρτιση και εκπαίδευση που οδηγούν στην εφαρμογή ενεργειακώς αποδοτικής τεχνολογίας ή/και τεχνικών.

Οριζόντια μέτρα

κ) κανονιστικές διατάξεις, φόροι, κλπ., που οδηγούν στη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης κατά την τελική χρήση.

κα) επικεντρωμένες ενημερωτικές εκστρατείες για την προώθηση της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Γενικό πλαίσιο για τη μέτρηση και την επαλήθευση της εξοικονόμησης ενέργειας

1. Μετρήσεις της εξοικονόμησης ενέργειας και υπολογισμοί, και εξομάλυνσή τους

1.1. Μετρήσεις της εξοικονόμησης ενέργειας

Γενικά

Για τη μέτρηση της πραγματοποιηθείσας εξοικονόμησης ενέργειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 με σκοπό να προσδιοριστεί η συνολική βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και να εξακριβωθεί ο αντίκτυπος των επιμέρους μέτρων, χρησιμοποιείται έναρμονισμένο πρότυπο υπολογισμού με χρήση συνδυασμού μεθόδων υπολογισμού «από την κορυφή προς τα κάτω» και «από τη βάση στην κορυφή» προκειμένου να μετρώνται οι ετήσιες βελτιώσεις ενεργειακής απόδοσης για τα κατά το άρθρο 14 ΣΔΕΑ.

Για την ανάπτυξη του έναρμονισμένου προτύπου υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, η επιτροπή έχει ως στόχο να χρησιμοποιεί, στο μέτρο του δυνατού, τα δεδομένα που ήδη παρέχονται σε τακτική βάση από την Eurostat ή/και τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες.

Υπολογισμοί «από την κορυφή προς τα κάτω»

Μέθοδος υπολογισμού «από την κορυφή προς τα κάτω» σημαίνει ότι η ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας υπολογίζεται χρησιμοποιώντας ως αφετηρία τα εθνικά ή μεγάλης κλίμακας συγκεντρωτικά τομεακά επίπεδα εξοικονόμησης. Εν συνέχεια, γίνονται προσαρμογές των ετήσιων δεδομένων για τους εξωγενείς παράγοντες, όπως οι βιαιμοημέρες, οι διαρθρωτικές αλλαγές, το φάσμα προϊόντων κ.λπ., για τη δημιουργία μέτρου που να δίνει ικανοποιητική ένδειξη της συνολικής βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως περιγράφεται στο σημείο 1.2. Η μέθοδος αυτή δεν παρέχει ακριβείς και λεπτομερείς μετρήσεις ούτε καταδεικνύει σχέσεις αιτίου και αιτιατού μεταξύ των μέτρων και της προκύπτουσας από αυτά εξοικονόμησης ενέργειας. Ωστόσο, είναι συνήθως απλούστερη και λιγότερο δαπανηρή και ονομάζεται συχνά «δείκτες ενεργειακής απόδοσης», επειδή παρέχει ένδειξη των εξελίξεων.

Για την ανάπτυξη της μεθόδου υπολογισμού «από την κορυφή προς τα κάτω» που χρησιμοποιείται στο έναρμονισμένο αυτό πρότυπο υπολογισμού, η επιτροπή βασίζει τις εργασίες της, στο μέτρο του δυνατού, στις υπάρχουσες μεθοδολογίες, όπως το πρότυπο ODEX ⁽¹⁾.

Υπολογισμοί «από τη βάση στην κορυφή»

Μέθοδος υπολογισμού «από τη βάση στην κορυφή» σημαίνει ότι η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή ενός συγκεκριμένου μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης μετράται σε κιλοβατώρες (kWh), σε τζάουλ (J) ή σε χιλιόγραμμα ισοδύναμου πετρελαίου (kgoe, χλγ. ΤΠΠ) και αθροίζεται μαζί με τα αποτελέσματα εξοικονόμησης ενέργειας από άλλα συγκεκριμένα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Οι διορισμένες επί τούτω δημόσιες αρχές ή οργανισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, εξασφαλίζουν ότι δεν συνυπολογίζεται δύο φορές η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από το συνδυασμό μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης (συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών). Για τη μέθοδο υπολογισμού «από τη βάση στην κορυφή», μπορούν να χρησιμοποιούνται τα δεδομένα και οι μέθοδοι που σημειώνονται στα σημεία 2.1 και 2.2.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2008, η Επιτροπή αναπτύσσει έναρμονισμένο πρότυπο «από τη βάση στην κορυφή». Το πρότυπο καλύπτει επίπεδο μεταξύ 20 και 30 % της ετήσιας τελικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας σε τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη της συνεκτίμησης των παραγόντων που σημειώνονται στα στοιχεία α), β) και γ) κατωτέρω.

Έως την 1η Ιανουαρίου 2012 η Επιτροπή εξακολουθεί να αναπτύσσει αυτό το έναρμονισμένο πρότυπο «από τη βάση στην κορυφή» που καλύπτει σημαντικά υψηλότερο επίπεδο της ετήσιας τελικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας σε τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη της συνεκτίμησης των παραγόντων που εμφανίζονται στα στοιχεία α), β) και γ) κατωτέρω.

⁽¹⁾ Σχέδιο ODYSSEE-MURE, Πρόγραμμα SAVE. Επιτροπή 2005.

Στην ανάπτυξη του εναρμονισμένου μοντέλου «από τη βάση στην κορυφή» η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες και αιτιολογεί την απόφασή της ανάλογα με τα εξής:

- α) την πείρα από το πρώτο έτος εφαρμογής του μοντέλου εναρμονισμένων υπολογισμών·
- β) την αναμενόμενη δυναμική αύξηση της ακρίβειας λόγω της ευρύτερης χρήσης των υπολογισμών από τη βάση στην κορυφή·
- γ) το εκτιμώμενο δυναμικό πρόσθετο κόστος ή/και διοικητική επιβάρυνση.

Για την ανάπτυξη του εν λόγω εναρμονισμένου μοντέλου «εκ των κάτω» σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, η επιτροπή έχει ως στόχο να χρησιμοποιεί τυποποιημένες μεθόδους που να συνεπάγονται ελάχιστο διοικητικό φόρτο και κόστος, κυρίως με τη χρησιμοποίηση των μεθόδων μέτρησης που αναφέρονται στα σημεία 2.1 και 2.2, και με επικέντρωση στους τομείς όπου μπορεί να εφαρμοσθεί με την καλύτερη οικονομική απόδοση το εναρμονισμένο μοντέλο «εκ των κάτω».

Τα κράτη μέλη που το επιθυμούν, μπορούν να χρησιμοποιούν περαιτέρω μετρήσεις «από τη βάση» πέραν του μέρους που ορίζεται από το εναρμονισμένο πρότυπο «από τη βάση», αφού ληφθεί η συγκατάθεση της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2, βάσει περιγραφής της μεθοδολογίας την οποία υποβάλλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Εάν, για ορισμένους τομείς, δεν υπάρχουν διαθέσιμοι υπολογισμοί «από τη βάση στην κορυφή», μπορούν να χρησιμοποιούνται στις εκθέσεις προς την Επιτροπή δείκτες «από την κορυφή προς τα κάτω» ή μεικτοί υπολογισμοί «από την κορυφή προς τα κάτω», και «από τη βάση στην κορυφή», εφόσον συμφωνεί η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2. Ειδικότερα, κατά την αξιολόγηση αιτήσεων για το σκοπό αυτό, στο πλαίσιο του πρώτου ΣΔΕΑ που περιγράφεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, η Επιτροπή επιδεικνύει την κατάλληλη ευελιξία. Μερικοί υπολογισμοί «από την κορυφή προς τα κάτω» χρειάζονται για τη μέτρηση του αντικτύπου των μέτρων που τέθηκαν σε εφαρμογή μετά το 1995 (και σε ορισμένες περιπτώσεις ήδη από το 1991) τα οποία συνεχίζουν να έχουν αντίκτυπο.

1.2. Πώς θα πρέπει να εξομαλύνονται οι μετρήσεις εξοικονόμησης ενέργειας

Η εξοικονόμηση ενέργειας καθορίζεται με τη μέτρηση ή/και την εκτίμηση της κατανάλωσης πριν από και μετά την εφαρμογή του μέτρου, ενώ πρέπει παράλληλα να εξασφαλίζονται η προσαρμογή και η εξομάλυνση βάσει των εξωτερικών συνθηκών που συνήθως επηρεάζουν τη χρήση της ενέργειας. Οι συνθήκες που συνήθως επηρεάζουν τη χρήση της ενέργειας, μπορούν επίσης να διαφοροποιούνται και με το χρόνο. Οι συνθήκες αυτές είναι δυνατόν να είναι αποτέλεσμα ενός ή πλειόνων πιθανοφανών παραγόντων, όπως:

- α) καιρικές συνθήκες, όπως π.χ. βαθμομέρες·
- β) βαθμός πληρότητας·
- γ) ωράρια λειτουργίας κτιρίων μη οικιστικής χρήσης·
- δ) ένταση χρήσης εγκατεστημένου εξοπλισμού (παραγωγή μονάδας)· φάσμα προϊόντων·
- ε) δυναμικότητα μονάδας, επίπεδο παραγωγής, όγκος ή προστιθέμενη αξία, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στο επίπεδο του ΑΕΠ·
- στ) χρονοδιαγράμματα εγκαταστάσεων και οχημάτων·
- ζ) σχέσεις με άλλες μονάδες.

2. Δεδομένα και μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιούνται (δυνατότητα μέτρησης)

Υπάρχουν πλείονες μέθοδοι για τη συλλογή δεδομένων μέτρησης ή/και εκτίμησης της εξοικονόμησης ενέργειας. Η αξιολόγηση δεδομένης ενεργειακής υπηρεσίας ή δεδομένου μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, δεν είναι πάντοτε δυνατόν να βασίζεται αποκλειστικά σε μετρήσεις. Γίνεται, συνεπώς, διάκριση μεταξύ των μεθόδων μέτρησης της εξοικονόμησης ενέργειας και των μεθόδων υπολογισμού της εξοικονόμησης ενέργειας κατ' εκτίμηση, οι οποίες είναι και η πιο κοινή πρακτική.

2.1. Δεδομένα και μέθοδοι βάσει μετρήσεων

Λογαριασμοί από εταιρείες διανομής ή λιανικής πώλησης

Οι λογαριασμοί κατανάλωσης ενέργειας βάσει μετρητή μπορούν να αποτελέσουν τη βάση μέτρησης για αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα πριν από και μετά την εφαρμογή του μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Οι λογαριασμοί αυτοί μπορούν έπειτα να συγκρίνονται με λογαριασμούς βάσει μετρητή για το μετά την εφαρμογή και τη χρήση του μέτρου διάστημα, επίσης για αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα. Τα συμπεράσματα θα πρέπει να συγκρίνονται, ει δυνατόν, με ομάδα ελέγχου (ομάδα που δεν συμμετέχε στην εφαρμογή) ή, εναλλακτικά, να εξομαλύνονται όπως περιγράφεται στο σημείο 1.2.

Δεδομένα πωλήσεων ενέργειας

Η κατανάλωση διαφόρων μορφών ενέργειας (π.χ. ηλεκτρική ενέργεια, αέριο, πετρέλαιο θέρμανσης κ.λπ.) είναι δυνατόν να μετράται με τη σύγκριση των δεδομένων πωλήσεων της εταιρείας λιανικής πώλησης ή του διανομέα πριν από την εφαρμογή των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης με τα δεδομένα πωλήσεων από το μετά την εφαρμογή του μέτρου διάστημα. Μπορεί να χρησιμοποιείται ομάδα ελέγχου ή να εξομαλύνονται τα δεδομένα.

Δεδομένα πωλήσεων εξοπλισμού και συσκευών

Οι επιδόσεις του εξοπλισμού και των συσκευών είναι δυνατόν να υπολογίζονται με βάση τις πληροφορίες που προέρχονται άμεσα από τον κατασκευαστή. Τα δεδομένα σχετικά με τις πωλήσεις εξοπλισμού και συσκευών διατίθενται εν γένει από τις εταιρείες λιανικής πώλησης. Μπορούν επίσης να διενεργούνται ειδικές έρευνες και μετρήσεις. Τα διαθέσιμα δεδομένα είναι δυνατόν να ελέγχονται σε αντιπαραβολή με τα αριθμητικά στοιχεία των πωλήσεων, ώστε να καθορίζεται το μέγεθος της εξοικονόμησης ενέργειας. Όταν χρησιμοποιείται αυτή η μέθοδος, θα πρέπει να γίνεται προσαρμογή για τις αλλαγές στη χρήση του εξοπλισμού ή της συσκευής.

Δεδομένα φορτίου κατά την τελική χρήση

Η χρήση ενέργειας σε κτίριο ή εγκατάσταση μπορεί να είναι αντικείμενο πλήρους παρακολούθησης προκειμένου να καταγράφεται η ενεργειακή ζήτηση πριν από και μετά την εφαρμογή μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Σημαντικοί σχετικοί παράγοντες (π.χ. διαδικασία παραγωγής, ειδικός εξοπλισμός, εγκαταστάσεις θέρμανσης) είναι δυνατόν να μετρούνται ακριβέστερα.

2.2. Δεδομένα και μέθοδοι βάσει εκτιμήσεων

Υπολογισμός δεδομένων με βάση απλές μεθόδους μηχανικής: χωρίς επιθεώρηση

Ο κατ' εκτίμηση υπολογισμός δεδομένων με βάση απλές μεθόδους μηχανικής, χωρίς επιτόπου επιθεώρηση, είναι η κοινότερη μέθοδος για την απόκτηση δεδομένων για τη μέτρηση της κατ' εκτίμηση εξοικονόμησης ενέργειας. Τα δεδομένα μπορούν να υπολογίζονται με τη χρήση θεμελιωδών αρχών μηχανικής, χωρίς να χρησιμοποιούνται δεδομένα από επιτόπιες επιθεωρήσεις, αλλά με παραδοχές βασισμένες στις προδιαγραφές εξοπλισμού, στα χαρακτηριστικά μεγέθη επιδόσεων, στην κατατομή λειτουργίας των μέτρων που έχουν εφαρμοσθεί, στις στατιστικές κ.λπ.

Υπολογισμός δεδομένων με βάση βελτιωμένες μεθόδους μηχανικής: επιθεώρηση

Τα ενεργειακά δεδομένα μπορούν να υπολογίζονται με βάση πληροφορίες που συλλέγει εξωτερικός εμπειρογνώμονας κατά τον έλεγχο ή άλλο είδος επίσκεψη σε έναν ή περισσότερους κατάλληλα επιλεγμένους χώρους. Στη βάση αυτή, είναι δυνατόν να καταρτίζονται και να εφαρμόζονται πιο εξελιγμένοι αλγόριθμοι/πρότυπα προσομοίωσης σε μεγαλύτερο πλήθος χώρων (π.χ. κτιρίων, εγκαταστάσεων, οχημάτων). Αυτό το είδος μέτρησης μπορεί συχνά να χρησιμοποιείται συμπληρωματικά και να διακρίβώνει δεδομένα που υπολογίζονται με βάση απλές μεθόδους μηχανικής.

3. Τρόπος αντιμετώπισης της αβεβαιότητας

Όλες οι μέθοδοι που απαριθμούνται στο σημείο 2, ενέχουν κάποιο βαθμό αβεβαιότητας. Η αβεβαιότητα είναι δυνατόν να οφείλεται σε ⁽¹⁾:

- α) σφάλματα οργάνων: αυτά συμβαίνουν, κατά κανόνα, λόγω σφαλμάτων στις προδιαγραφές που δίδει ο κατασκευαστής του προϊόντος·

⁽¹⁾ Υπόδειγμα για τη διαπίστωση της ποσοτικοποιήσιμης αβεβαιότητας που βασίζεται στα τρία αυτά είδη σφαλμάτων δίδεται στο προσάρτημα Β του Διεθνούς πρωτοκόλλου μέτρησης και επαλήθευσης επιδόσεων (International Performance Measurement & Verification Protocol — IPMVP).

- β) σφάλματα προτύπων: κατά κανόνα, πρόκειται για σφάλματα του προτύπου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των παραμέτρων των συλλεγέντων δεδομένων·
- γ) σφάλματα δειγματοληψίας: κατά κανόνα πρόκειται για σφάλματα που οφείλονται στο γεγονός ότι παρατηρήθηκε δείγμα και όχι το πλήρες σύνολο των υπό μελέτη μονάδων.

Αβεβαιότητα μπορεί επίσης να προκύπτει από προγραμματισμένες και μη προγραμματισμένες παραδοχές που, κατά κανόνα, συνδέονται με εκτιμήσεις, προδιαγραφές ή/και τη χρήση δεδομένων μηχανικής. Η εμφάνιση σφαλμάτων σχετίζεται επίσης με το επιλεγέν σύστημα συλλογής δεδομένων που περιγράφεται σε αδρές γραμμές στα σημεία 2.1 και 2.2. Συνιστάται περαιτέρω προσδιορισμός της αβεβαιότητας.

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν μεθόδους ποσοτικοποιημένης αβεβαιότητας, όταν υποβάλλουν έκθεση σχετικά με τους στόχους που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Η ποσοτικοποιημένη αβεβαιότητα εκφράζεται κατά στατιστικό εύλογο τρόπο, δηλώνεται δηλαδή η ακρίβεια και η αξιοπιστία. Παραδείγματος χάριν, «το ποσοτικό σφάλμα είναι $\pm 20\%$, με αξιοπιστία 90% ».

Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται η μέθοδος της ποσοτικοποιημένης αβεβαιότητας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη ότι το αποδεκτό επίπεδο αβεβαιότητας που απαιτείται για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας είναι συνάρτηση του επιπέδου της εξοικονόμησης και της σχέσης κόστους/ωφελείας της φθίνουσας αβεβαιότητας.

4. **Εναρμονισμένη διάρκεια ζωής των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στους υπολογισμούς «από τη βάση στην κορυφή»**

Μερικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης έχουν ζωή δεκαετιών, ενώ άλλα έχουν μικρότερη χρονική διάρκεια. Ο κατωτέρω κατάλογος δίνει ορισμένα παραδείγματα της μέσης διάρκειας ζωής των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης:

Μόνωση σοφίτας ιδιωτικών κατοικιών	30 έτη
Μόνωση διακενων τοίχων ιδιωτικών κατοικιών	40 έτη
Τοποθέτηση υαλοπινάκων κατηγορίας E έως C (σε m^2)	20 έτη
Λέβητες κατηγορίας B έως A	15 έτη
Αυτοματισμοί θέρμανσης — βελτίωση με αντικατάσταση λεβήτων	15 έτη
Συμπαγείς λαμπτήρες φθορισμού (CFL) — λιανική πώληση	16 έτη

Πηγή: Energy Efficiency Commitment (Ανάληψη δέσμευσης για την ενεργειακή απόδοση) 2005 — 2008, HB.

Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την ίδια διάρκεια ζωής για παρόμοια μέτρα, οι διάφορες διάρκειες ζωής εναρμονίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή του άρθρου 16, αντικαθιστά, συνεπώς, τον ανωτέρω κατάλογο με συμφωνημένο προκαταρκτικό κατάλογο με τη μέση διάρκεια ζωής των διαφόρων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, το αργότερο στις 17ης Νοεμβρίου 2006.

5. **Αντιμετώπιση των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων της εξοικονόμησης ενέργειας και αποφυγή της διπλής καταμέτρησης στις μεικτές μεθόδους υπολογισμού «από την κορυφή προς τα κάτω» και «από τη βάση στην κορυφή»**

Η εφαρμογή μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, π.χ. μόνωση δεξαμενών θερμού νερού και σωληνώσεων σε κτίριο, ή άλλου μέτρου με ισοδύναμα αποτελέσματα, μπορεί να έχει μελλοντικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην αγορά, με την έννοια ότι η αγορά θα εφαρμόσει το μέτρο αυτόματα χωρίς περαιτέρω συμμετοχή των αρχών ή υπηρεσιών που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, ή οποιουδήποτε ιδιωτικού φορέα παροχής υπηρεσιών στον τομέα της ενέργειας. Ένα μέτρο με πολλαπλασιαστικές δυνατότητες θα ήταν, στις περισσότερες περιπτώσεις, οικονομικά αποδοτικότερο από τα μέτρα που πρέπει να επαναλαμβάνονται τακτικά. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν τις δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας των μέτρων αυτών, συμπεριλαμβανομένων των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων τους, και επαληθεύουν τα συνολικά αποτελέσματα σε εκ των υστέρων αξιολόγηση με τη χρήση δεικτών, εφόσον απαιτείται.

Όσον αφορά την αξιολόγηση οριζόντιων μέτρων μπορούν να χρησιμοποιούνται δείκτες ενεργειακής απόδοσης υπό τον όρο ότι μπορεί να καθοριστεί ο τρόπος με τον οποίο θα μπορούσαν να είχαν αναπτυχθεί χωρίς τα οριζόντια μέτρα. Πάντως, η διπλή καταμέτρηση εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται με συγκεκριμένα προγράμματα ενεργειακής απόδοσης, με υπηρεσίες παροχής ενέργειας και με άλλες ρυθμιστικές πράξεις για την άσκηση πολιτικής πρέπει, κατά το δυνατόν, να αποκλείεται. Αυτό αφορά ιδίως τους φόρους ενέργειας ή διοξειδίου του άνθρακα και τις ενημερωτικές εκστρατείες.

Για τη διπλή καταμέτρηση της εξοικονόμησης ενέργειας, γίνονται διορθώσεις. Ενθαρρύνεται η χρήση πινάκων που καθιστούν δυνατή την άθροιση του αντικτύπου των μέτρων.

Η δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει μετά τη χρονική περίοδο των στόχων, δεν λαμβάνεται υπόψη, όταν τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση σχετικά με το γενικό στόχο του άρθρου 4. Τα μέτρα που παράγουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα στην αγορά θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να ενθαρρύνονται, και τα μέτρα που ήδη έχουν αποφέρει πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την υποβολή έκθεσης σχετικά με τους στόχους του άρθρου 4, υπό την προϋπόθεση ότι είναι δυνατόν να μετρηθούν και να επαληθευθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του παρόντος παραρτήματος.

6. Τρόπος επαλήθευσης της εξοικονόμησης ενέργειας

Εφόσον κριθεί οικονομικώς αποτελεσματική και απαραίτητη, η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από συγκεκριμένη ενεργειακή υπηρεσία ή άλλο μέτρο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, επαληθεύεται από τρίτον. Η επαλήθευση αυτή μπορεί να διενεργείται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, ΕΕΥ ή άλλους παράγοντες της αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές ή υπηρεσίες των κρατών μελών περί των οποίων το άρθρο 4 παράγραφος 4, δύνανται να παρέχουν περαιτέρω οδηγίες εν προκειμένω.

Πηγές: A European Ex-post Evaluation Guidebook for DSM and EE Service Programmes· Βάση δεδομένων INDEEP του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (IEA)· IPMVP, τόμος 1 (έκδοση Μαρτίου 2002).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Ενδεικτικός κατάλογος των αγορών και επιμέρους αγορών μετατροπής ενέργειας για τις οποίες μπορούν να πραγματοποιηθούν επιδόσεις αναφοράς:

1. Αγορά οικιακών ηλεκτρικών συσκευών/συσκευών τεχνολογίας της πληροφορίας και φωτιστικών:
 - 1.1. Ηλεκτρικές συσκευές κουζίνας (λευκά ηλεκτρικά είδη)
 - 1.2. Συσκευές ψυχαγωγίας και πληροφορικής
 - 1.3. Φωτιστικά
 2. Αγορά συσκευών οικιακής θέρμανσης:
 - 2.1. Θέρμανση
 - 2.2. Παροχή ζεστού νερού
 - 2.3. Κλιματισμός
 - 2.4. Εξαερισμός
 - 2.5. Θερμομόνωση
 - 2.6. Παράθυρα
 3. Αγορά βιομηχανικών κλιβάνων.
 4. Αγορά βιομηχανικών κινητήρων.
 5. Αγορά εγκαταστάσεων του δημόσιου τομέα:
 - 5.1. Σχολεία/Δημόσια διοίκηση
 - 5.2. Νοσοκομεία
 - 5.3. Κολυμβητήρια
 - 5.4. Φωτισμός οδών
 6. Αγορά υπηρεσιών μεταφορών.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Κατάλογος επιλέξιμων αποδοτικών ως προς την ενέργεια μέτρων στις δημόσιες προμήθειες

Με την επιφύλαξη της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο δημόσιος τομέας εφαρμόζει τουλάχιστον δύο από τις απαιτήσεις του εξής καταλόγου στα πλαίσια του υποδειγματικού ρόλου του δημόσιου τομέα, κατά το άρθρο 5:

- α) απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση χρηματοδοτικών μέσων για την εξοικονόμηση ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων ενεργειακών επιδόσεων, όπου ορίζεται η παροχή μετρήσιμης και προκαθορισμένης εξοικονόμησης ενέργειας (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου οι δημόσιες διοικήσεις έχουν αναθέσει την ευθύνη σε τρίτους):
 - β) απαιτήσεις για την αγορά εξοπλισμού και οχημάτων βάσει καταλόγων προδιαγραφών ενεργειακώς αποδοτικών προϊόντων διαφόρων κατηγοριών εξοπλισμού και οχημάτων που καταρτίζουν οι αρχές ή υπηρεσίες του άρθρου 4 παράγραφος 4, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ανάλυση ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής ή συναφείς μεθόδους που εξασφαλίζουν τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητα:
 - γ) απαιτήσεις αγοράς εξοπλισμού με αποδοτική κατανάλωση ενέργειας σε όλες τις καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της κατάστασης εφεδρείας, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ανάλυση ελαχιστοποίησης του κόστους κύκλου ζωής ή συναφείς μεθόδους που εξασφαλίζουν τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητα:
 - δ) απαιτήσεις αντικατάστασης ή εκ των υστέρων τοποθέτησης του εξοπλισμού περί του οποίου τα στοιχεία β) και γ), σε υφιστάμενο εξοπλισμό και οχήματα:
 - ε) απαιτήσεις για χρήση ενεργειακών ελέγχων και εφαρμογή των συστάσεων για τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητα που προκύπτουν:
 - στ) απαιτήσεις αγοράς ή ενοικίασης ενεργειακώς αποδοτικών κτιρίων ή τμημάτων τους, ή απαιτήσεις αντικατάστασης ή προσαρμογής αγορασμένων ή ενοικιασμένων κτιρίων ή τμημάτων τους, προκειμένου να καταστούν ενεργειακώς αποδοτικότερα.
-